

4. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник / підготовлено колективом авторів; за заг. ред. В. Я. Конопельського, В. О. Меркулової. Одеса, ОДУВС, 2021. 452 с.

5. Яремко Г. З., Маковецька Н. Є. Особливості примусу як суспільно небезпечного діяння. *Legal Bulletin №1*. 2020. С. 100–104.

ХИТРИЧ Олександр,
здобувач вищої освіти,
Житомирський державний
університет імені Івана Франка
м. Житомир, Україна

ШЛЮБНИЙ ДОГОВІР: МІЖНАРОДНЕ ТА ЗАРУБІЖНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

Основним осередком будь-якого суспільства є сім'я. Міцність держави залежить від міцності сім'ї, а фундаментом будь-якої сім'ї є майно подружжя та інших членів сім'ї. Подружжя та інші члени сім'ї можуть врегулювати відносини з приводу належного їм майна на підставі закону або шлюбного договору.

Шлюб є однією із найпоширеніших та стародавніх інституцій в суспільстві будь-яких часів. Він був, є і буде присутнім в різномірних культурах, епохах, світобаченнях, державах. Ця сфера людського існування пройшла різні етапи свого становлення та розвитку, зазнала кількісних змін та модифікацій аби укорінитись в такому вигляді, в якому сьогодні ми розуміємо дефініцію «шлюб».

Шлюбний договір (в літературі його ще називають шлюбним контрактом) вважається невід'ємною складовою еволюції інституту шлюбу. Він має свою самостійну та довгу історію. Така угода не визначена законодавцем як

зарубіжних країнах, крім майнових питань договір регламентує й немайнові права, наприклад кількість дітей чи наявність уподобань. У шлюбному договорі подружжя може зробити пункт про покарання у разі подружньої зради, а також врегулювати інші побутові чи особисті питання [1].

Правовий режим майнових прав подружжя може поділити на три види: режим спільного сумісного майна (наприклад, у Франції, Швейцарії, Нідерландах, Італії, у восьми штатах США), режим роздільного (наприклад, в Англії, більшості штатів США, ФРН) і режим відкладеної спільності (наприклад, у Швеції, Норвегії, Данії) [2]

Наприклад, правове регулювання законного та договірнього режиму майна подружжя встановлено у шостій главі книги четвертої Німецького Цивільного Уложення (нова редакція від 2 січня 2002 року). Майнові відносини, що виникають між подружжям виділяють спільність набутої власності, поділ майна та спільність майна. Згідно з пункту 1364 НЦУ особисте майно чоловіка та дружини не стають спільним майном подружжя [3, с.268].

Згідно ст.1394 Цивільного кодексу Франції всі договори про майнові відносини між подружжям повинні укладатися перед нотаріусом у присутності і за згодою сторін чи їх представників. Тобто, французьке законодавство нотаріальній формі шлюбного договору і підписання сторонами договору у присутності нотаріуса і, відповідно, одночасне посвідчення підписів сторін. При цьому сам факт укладення шлюбного договору повинен фіксуватися в свідоцтві про шлюб [4].

Отже, шлюбний договір насамперед призначений для зміцнення інституту сім'ї, дозволяючи більш повно врахувати інтереси кожного з подружжя, зменшити кількість суперечок і конфліктів, а на випадок розлучення і розподілу майна дозволить вирішити все цивілізованим шляхом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Новикова Я. І. Міжнародний, зарубіжний та національний досвід укладання шлюбного договору [Електронний ресурс] / Я. І. Новикова //

Порівняльно-аналітичне право. 2015. Режим доступу до ресурсу: http://www.pap.in.ua/1_2015/28.pdf.

2. Радченко Л. Шлюбний договір в іноземних правопорядках: окремі засади правового регулювання [Електронний ресурс] / Лілія Радченко // Цивільне право і процес. 2017. Режим доступу до ресурсу: <http://pgr-journal.kiev.ua/archive/2017/9/8.pdf>.

3. Калакура В. Я. Правовое регулирование брачного договора в международном частном праве [Електронний ресурс] / В. Я. Калакура. Режим доступу до ресурсу: <http://www.info-library.com.ua/libs/stattya/6189-pravove-reguljuvannja-shljubnogo-dogovoru-v-mizhnarodnomu-privatnomu-pravi.html>

4. Кузьменко С.Г. Міжнародне приватне право: Навчальний посібник / С.Г. Кузьменко. К.: Центр учбової літератури, 2010. 316 с.